

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 22464

гр. София, 27.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕВ.А ОГН. М.А

като разгледа докладваното от ЕВ.А ОГН. М.А Гражданско дело № 20211110132992 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба от В. Г. М. против *** с която е предявен иск с правно основание чл.320, ал.2 КТ.

Ищецът твърди, че по силата на трудов договор от 03.09.2013 г. е замел при ответника длъжността „шофьор на автобус“, като по силата на допълнително споразумение от 30.09.2013 г. е бил преназначен на длъжност „шофьор на съчленен автобус“.

Твърди, че с експертно решение на ТЕЛК № *** г. му е призната 34% трайно намалена работоспособност, както и че във връзка с това работодателят, вместо да го премести на подходяща работа, е „издал“ допълнително споразумение от 28.09.2016 г., с което го е преназначил на длъжност „хигиенист“.

Твърди, че след като е бил преназначен, на 01.03.2017 г. е претърпял трудова злополука. С експертно решение на ТЕЛК от 21.03.2017 г. му е призната трайно намалена работоспособност 68%.

Счита, че има вземане към ответника за разликата между трудовото възнаграждение на длъжност „шофьор“, и това на длъжността, на която е бил преназначен – „хигиенист“ за периода 28.09.2016 г. – 31.05.2021 г. Твърди, че е получавал по-ниско възнаграждение в причинна връзка с преназначаването му, извършено 2016 г.

Моли съда да осъди ответника да му заплати сумата от **17 360** лв., представляваща разликата между трудовото възнаграждение, което би получавал на длъжността „шофьор“, и това, което е получавал на длъжността, на която е бил преназначен – „хигиенист“ след трудоустрояването му, за периода 28.09.2016 г. – 31.05.2021 г.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника *** с който оспорва иска. Изразява становище, че не е налице причинно-следствена връзка между твърдените вреди – разликата в трудовото възнаграждение, и трудовата злополука. Позовава се на давност. Моли съда да отхвърли предявения иск.

С оглед възражението за давност, **в тежест на ищеца** е да докаже спиране/прекъсване на давността.

По доказателствата:

По искането на ищеца за допускане на ССЕ съдът ще се произнесе след изслушване становищата на страните.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание за **12.07.2023 г.** от **11:15 часа**, за която дата да се призоват страните.

УКАЗВА и **ПРЕДОСТАВЯ ВЪЗМОЖНОСТ** на ответника в едноседмичен срок от съобщението да вземе становище по предявения иск.

ОТЛАГА ПРОИЗНАСЯНЕТО по искането за допускане на ССЕ за ОСЗ.

СЪДЪТ УВЕДОМЯВА СТРАНИТЕ, че за разрешаването на спора си те могат да използват медиация, като способ за извънсъдебно разрешаване на спора. Така те ще спестят време, усилия и средства. При постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса - чл.78, ал.9 ГПК.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://mediator.mjs.bg>). Медиацията е платена услуга.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на страните препис от настоящото определение, а на ответника – и препис от молба на ищеца от 14.06.2023 г.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____